

مردم

حله قانونی و بون مبارزه

آغاز و گسترش وسیع و همه جانبه اقتصاد و کارمندان در سطح کشور، تنها دو هفته جمعه سیاه، مرحله قانونمند بونی از مبارزه کثرتوری و اصلاح آن بمساجح بالاتر مبارزه حق و ملی بشمار میروند، اکنون آن طبقه ای یا تمام عرصه مبارزه میگذارد، که توان آن برای تأمین دمکراسی بر استبداد و بیروزی جنبش ملی و یک پیش از طبقات دیگر است. این طبقه را اگر ایران امم از شافلان کار جسمی و فکری که همراه همه نیروهای ضد استبدادی در شهر، بن خود در روستا، دانشگاه، تهرانیست و بن زحمتکش، نه تنها میتواند مبارزه ضد بی را به بیروزی برساند، بلکه قادر است جنبش ملی و دمکراتیک را تحقق بخشد. مبارزه ضد دیکتاتوری در یکسال و نیم گذشته، نباشته شدن تضادها و تناقضات، مراحل تکاملی سرعت طی کرد. مبارزات قانونمند اقتصادی کارگران و کارمندان نیز، بهمان علت انباشته ضمیقات مادی و سیاسی، بر استعمار شوندگی ۲۵ سال گذشته، با سرعتی شگفت آور توسعه رخ خود را آغاز کرده است. طی تنها دو تیر مبارزات اقتصادی، که کارگران صنایع کارمندان محاربات آغاز نموده بودند، بکارگران نجات کلیه رشته های تولیدی - نساجی، صنایع فلزی، و مؤسسات حمل و نقل - هواپیمایی و کاسه رانی، کارکنان خدمات - بیمه، پست، رادیو - تلویزیون و چندین ترحولتی و خصوصی سرایت و همپنان با سرعت رو به اوج میروند. موج عظیم اعتراضی در سطح کشور، اقتصاد وسیع کارگران و کارمندان در لحظه از حیات متعدد امری قانونمند و ضروری بشمار رژیم استعناق و پلیسی استبداد شاه در ربع گذشته عامل عمده تشدید استعمار و تحمیل شرایط و طاقت فرسای کار و زندگی بر توده زحمتکشان شد. تضادها در مقایسه با کارگانی سرشار یافته زندگی عملا بدون تغییر نگاه داشته شده ت کارگران و کارمندان را در سطح قدرتمندیت به محرومیت های کارگران و کارمندان از مزایای کار، بهداشت و بیمه به مقیاس عظیم افزوده شده، سکن میلیون ها کارگر، یوکارمند، بیست تقدیر شده و آلونک نشینی که در گذشته به اطراف اختصاص داشت، اکنون بنیوان مظهر استعمار به زحمتکشان برساند شهرهای ایران را در بر است. قانونمندی اقتصادات کنونی کارگران و کارمندان در اینست، که شرایط موجود دیگر قابل نیست و کار و زندگی زحمتکش باید به طور بهبود یابد.

سرکوب سازمانهای صنفی کارگران و کارمندان سال گذشته ابزار عمده استبداد سلطنتی در خفتان و مسکوت به جامه ایران بوده است. قرن گذشته رژیم پلیسی و استبدادی حاکم کارگران و کارمندان را از داشتن سازمانهای سندیکاها و اتحادیه های آزاد و واقعی محروم کرد، بلکه آگاهانه سیاست تحمیل سازمان های سندیکایی و اتحادیه ای به کارگران و کارمندان را در آورد. این امر به تسلط بی درین و ناچار نوع اختلافی به کارگران انجامید، ضرورت و اقتصادات کنونی کارگران و کارمندان در که در جریان این اقتصادات به قطع افزایش دنباله در صفحه ۲

مصاحبه دبیر اول کمیته مرکزی حزب

۱۷ شهریور ماه ۱۳۵۷ مخبر روزنامه فرانسوی اومانیته (از گان مرکزی حزب کمونیست فرانسه) ضمن ملاقاتی از رفیق ایرج اسکندری دبیر اول کمیته مرکزی حزب توده ایران را در باره تحولات اخیر اقتصاد ایران مصاحبه نمود.

در پاسخ این سؤال رفیق اسکندری گفت: جنبش کنونی ایران را ترسه خصیت داخلی، دمکراتیک و انقلابی، خلاصه کرد و نظر خود را چنین توجیه نمود: «دخلفی است زیرا اشعار معتقدی می خلق از فکر و کردار دیگر زحمتکش گرفته تا بورژوازی ملی و این شرکت دارند و این شرکت نه تنها در تهران با نفعه معینی از کشور است بلکه در سراسر ایران همه مردم را در بر گرفته است. این جنبش جنبه انقلابی و دمکراتیک دارد زیرا هدفهای آن از یکسو عبارت از سرنگون ساختن رژیم کنونی یعنی رژیم است که به سرمایه داران بزرگ وابسته به انحصارهای امپریالیستی و در رأس آنها شاه و شاهان سلطنتی قرار دارد، و از سوی دیگر استقرار یک رژیم دمکراتیک را هدف خود قرار میدهد.»

در پاسخ آنکه در نتیجه چه اوضاع و احوالی یکباره خلق حرکت درآمده است، رفیق اسکندری گفت: «این وضع برای حزب توده ایران غیر منتظره نبود. سه سال پیش کمیته مرکزی حزب ما ضمن سند سیاسی مصوب خود، یک دوران قریب الوتوح اوج نهضت خلق را بر پایه ملامت و قرائن بارزی که دلالت بر عمق نارضایتی طبقات و تشرهای مختلفه ی مردم مینمود، پیش بینی کرد. در واقع اعتراضات مکرر کارگری و اوج جنبش مطالباتی طبقه کارگر از یکسو، و نارضایتی شدید دهقانان که معلول سیاست تفریق کشاورزی و رخنه سرمایه داری بزرگ داخلی و خارجی در روستاهاست از سوی دیگر، چنان دهقانان را بی باک کرده است که دهها هزار تن از آنان هر سال بسوی شهرها در جستجوی کار میروند و بسوی هدف بیکاران میافزاید. در حالی که رژیم قریب یک میلیون کارگر فاضلی استخدام نموده است بدینسان ایران، کشوری که در گذشته از لحاظ محصولات کشاورزی خود کفا بود، امروز بروزی افتاده است که مجبور است نصفین مایحتاج غذایی خود و حتی میوه را از خارج وارد نماید.

از سوی دیگر رژیم ترور و اجتناب شکیبها و هجوم های مکرر به حقوق و آزادی های مردم، مداخلات دائمی میوانک در تمام شؤون زندگی فردی و اجتماعی، حتی در امور مربوط به دانش و فرهنگ، تمام قشر های مختلفه ی خلق را بسته آورده و محیط را برای آن غیر قابل تنفس ساخته است.

نامه شادباش حزب کمونیست ترکیه به کمیته مرکزی حزب توده ایران

حزب کمونیست ترکیه مستحکم کله کمونیست ها و زحمتکشان ترکیه را با مبارزات شنه کارگر زحمتکشان و توده های وسیع مردم ایران علیه رژیم خونخوار شاه، با همه نیروهای مشرقی و اول از همه حزب برادر ما حزب توده ایران اعلام مبارزه به آنان درود های انقلابی میفرستد. شعار و ترویج امپریالیسم و ارتجاع نمیتواند مبارزات روز افزون طبقه کارگر و مردم ایران را برهبری حزب توده ایران به خاطر استقلال ملی و دمکراسی سرکوب کند. بیروزی نیروهای دمکراتیک حقیقی است. رژیم استبدادی شاه سرنگون خواهد شد و حکومت جمهوری دمکراتیک استقرار خواهد یافت.

زند باد مبارزه قهرمانانه مردم ایران! زند باد حزب توده ایران!

دبیر کل کمیته مرکزی حزب کمونیست ترکیه (۱۱ سپتامبر ۱۹۷۸)

تودهایران با مخبر «اومانیتیه»

مخبر روزان سنشال اتریکانی که دستگیر ارتش و پلیس را تحت نظارت خود دارند در این که وابستگی کشور ما را به امپریالیسم تشدید نموده خود و هن بزرگی برای مردم مین برست ایران ولسوزان و سران آن تلقی میگردید علاوه بر این با امتیازات و حقوقهای گزافی که باین مستشاران پرداخته میشود آنها بصورت یکدی از ولایت گزافی زندگی و ترم سیاره شدیدی درآمده اند که اکنون بن بازار ایران حکم فرمایند.

سیاست ضد ملی قریب تمام ثروت مملکت سیاست در حالی باز که بازار داخلی را فرست در انحصار های امپریالیستی قرار داده است تا اضافه بعضی های جنسی اقتصادی که بسود قشر محدود بورژوازی بزرگ وابسته به انحصار های خارجی و خاندان سلطنتی انجم شدند و میشود بورژوازی ملی و خرده بورژوازی را نیز بنیادان مبارزه با رژیم استبدادی شاه کشته است.

به سؤال دیگر مخبر اومانیتیه در باره جرح سازمان یافتگی جنبش کنونی و جنبه روحانی و مردمی آن ایرج اسکندری اظهار داشت که: «کرچه بطور کلی نمیتوان یک سازمان معینی را مجابه رهبر نهضت نام برد ولی در مورد توده کله روحانیت شیهه در این جنبش تردیدی نیست. علت آن نیز واضح است. در واقع با وجود رژیم ترور و اجتناب که در ایران حکم فرمایند، و هر اجتماعی ممنوع و شهیداسیو کوب میشود، تنها جایی که ممکن است آشکارا اجتماع نمود مسجد است و بهین سبب مساجد علاوه بر جنبه دینی، محل مشترک اجتماع و ملاقات میان تمام کسانی گردید که بر ضد رژیم شاه به مبارزه برخاستند. در این شرایط، فوژد کله روحانیت جای شگفتی نیست. مخبر اومانیتیه از برخورد حزب توده ایران در مورد این جنبه جنبش که موجب شده است در خروج صورتاً خصیلت منفصی به آن داده شود پرسید. رفیق اسکندری متذکر شد که اولاً شمار های جنبش نشان میدهد که آنچه برای شرکت کننده گان در این مبارزه یعنی خلق ایران مطرح است، بیل به هدفهای سیاسی است و لگ رهبری عمده نهضت با روحانیون مغربی است. نمیتوان از آن چنین استنباط نمود که با جنبشی دینی سر و کار است و ثانیاً بجز اول نیست.

اعلامیه

فدراسیون سندیکایی جهانی ده هزار نفر از زحمتکشان شرکت ملی صنایع نفت ایران چند روز پیش در جریان مبارزات گسترده و دلیرانه آنکه مردم و زحمتکشان ایران میکنند، دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب بر اهمیت منظورترین بقوایمهای اقتصادی و فرهنگی این خال بزرگایان داری به اختصالی است که از طرف شاه و دستجات کار و اعمال میشود.

بیکار دیگر نیروهای رژیم قشار و اختناق در جریان این اعتصاب داخلی خوین کردند. هدف آن را نقول و منروح کردند و شماره زیادی را پلیس حکومت دیکتاتوری زندانی نمود.

فدراسیون سندیکایی جهانی بار دیگر علیه این جنایت پلیس شاه اعتراض میکند و زحمتکشان و مردم دلیران درود میفرستد و همبستگی خود را با آنها که در برابر قدرت دیکتاتوری شاه علیه فقر و اختصالی که بیافها تحمیل شده می زنند، اعلام میدارد.

فدراسیون سندیکایی جهانی از زحمت کشان دنیا و سازمانهای سندیکایی می طلبد که پشتیبانی خود را به نحو که مقتضی میداند نسبت به زحمتکشان ایران بویژه نسبت به کمیسیون ارتباط سندیکایی ایران ابراز دارند.

پراگ - ۶ اکتبر ۱۹۷۸ - ۱۲ مهر ۱۳۵۷

مبارزه مردم با پیگیری ادامه دارد

شاه و شاهیان امپریالیستی وی برای مقابله با اوج خروش جنبش ضد استبدادی مردم ایران دو حیبه قضایی خود را که یکی کلوله و دیگری وعده است در مقیاس وسیعتری بکار انداخته اند. هدف آنست که عده ای را با وعده «اصلاح امور» و ذاروهای مسکن کاذب و موقت با رژیم استبداد «آشتی دهند» سرسختان را با کلوله آتشین قلع و قمع نمایند و بدینوسیله ادامه دیکتاتوری ضد ملی شاه و سلطه غارتگرانه انحصارهای امپریالیستی را در ایران تاخیر کنند.

ولی حساس شاه شاهیان امپریالیستی وی غلط است زیرا آن اعمالی که میلیونها تن مردم معترض و بیان پلیس رزمیده، لیزان را علیه کمشنارهای دشمنانه رژیم هر بار با عزمی رانشخ به خیابانها میدانها و مساجد میکشاند هم از کلوله آتشین و هم از آفتاب خون وعده اجلاتب قیومند تشک انست. این عمل عبارتست از تفرق کف تشک روز افزون توده های عظیم مردم ناشی از اختلال بیسابقه صنعت، کشاورزی، بازرگانی، دارائی و بودجه، حمل و نقل، تولید انرژی، مسئله مسکن و غیره. و غیره. علت این اختلال نیز دو چیز است: اول - تحمیل وابستگی امپریالیسم توسط شاه بر کشور و دوم - شیوه حاکمیت دیکتاتوری محمد رضا شاه که حتی با نیازمندی های رشد عالی سرمایه داری منافات دارد.

دیکتاتوری محمد رضا شاه وسیله تحمیل وابستگی امپریالیسم بر ایران است. دقیق تر بگوئیم امپریالیسم برای آن حکومت ملی و قانونی دکتر محمد مصدق را سرنگون کرد و محمد رضا شاه قزاقی را بایران بازگرداند از تیرتخت پادشاهی نشاند و در ایجاد و ادامه دستکاز دیکتاتوری خونخوار بوی کمک کرده و میکند که متحد رضا شاه ایران را حربه بیشتر بر اختیار امپریالیسم قرار دهد و وابسته امپریالیسم سازد. اختلال عظیم زندگی اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کشور از اینجا ناشی گردیده و مبارزه شگرتی که شرق و غرب و شمال و جنوب ایران را فرا گرفته عکس العمل طبیعی و اجتناب ناپذیر مردم ایران علیه این وضع طاقت فرساست.

دنباله در صفحه ۲

علل «علاقه» امپریالیسم فرانسه به رژیم شاه

روزیامه فرانسوی «اکو» اوگان انحصارهای امپریالیستی روز سه شنبه ۱۹ سپتامبر کارکنان دیکتاتوری، منشور سلطنت که مؤان سن نیشل (فرشته ترقی) بازدها را خرد میکند. منظور «اکو» از فرشته ترقی، شاه جنایت پیشه ایران بود.

روزنامه کمونیستی فرانسه «اومانیتیه» در شماره مورخ ۲۱ سپتامبر خود به ایرت «دایکار» روزنامه «اکو» پاسخ داده و میگوید به نظر «اکو» ازدها عبارت از خلق باصطلاح عقب مانده است که گونا بگشته پای بند است. «اومانیتیه» بدینوسیله خاطر نشان میسازد که روزنامه ارگان مجله مالی فرانسه، جز انتخاب میان خلق و ستمگر خلق هیچوقت بخود نپردرد و او نمیدهد و همیشه ستمگر خلق را بر خلق مروج میسازد.

این یک حقیقت است ولی باز نمیتوان پرسید چرا «اکو» و ستمگ شاه جلاد را بر زمینه میزند؟ پاسخ به این سؤال را میتوان در مجله فکاهی فرانسوی «کابلی آتشیه» پیدا کرد. در شماره ۱۲۳ اوت این مجله نوشت که جوایز ایران کاخ ایوه را شدیدا تخریب کرده است. هر کاخ ایوه نمیش از نمایانداری رژیم شاه را از استواری قراردادهای متعدد مالی و صنعتی

دنباله در صفحه ۲

دستوردها و بهود شرایط کار و مسکن و کسب و کار مزایای دوره توجه قرار دارد. بلکه خواستهای سیاسی هم از قبیل طرف سازمانهای صنی پلیدی و ساواک زده و احیای سازمانهای اصلی و آزاد سیدیکائی و اتحادیه‌های در مرکز دقت است. بکار گران و کارمندان بدستوری توجه دارد؛ که در لحظه کنونی همزمان با کسب بیرونی در تحقق خواستهای مادی و رفاهی باید به بیرونی احیای فعالیت آزاد سیدیکائی و اتحادیه‌های بیرونی وظیفه‌ای تأخیر ناپذیر. قابل آید. این امر می‌تواند و باید در جریان اعتصابات کنونی از خود به فعل درآید.

در این زمینه از ایجاد سازمانهای اصلی و آزاد سیدیکائی و اتحادیه‌های کارگران و کارمندان سازمان نسبت به بیرونی بدست آمده به اعتصابات کنونی است. این امر همچنین وظیفه کارگری از بارگشت به گذشته سیاه و رنج قرن بیستم را بیسیاست است. که نه فقط کارگران را از آرزوی به حقوق قانونی خود محروم نگاه داشته بود؛ بلکه به نفع نامی آنان در حمایت از رژیم حاکم می‌کوشید. از این جهت آنکه احیای و ایجاد سازمانهای اصلی و آزاد سیدیکائی و اتحادیه‌های کارگران و کارمندان در لحظه کنونی ضامن معتبر ادامه و اعتدال مبارزات مردم ایران علیه دیکتاتوری است. برای تأمین آزادی و دموکراسی و نیل به هدفهای جنبش دموکراتیک و ملی است.

که در کشور ما روحانیت شیعه علمدار جنبش ضد استبدادی و فتنه انگیزی شده است. روحانیت شیعه در کشور ما دارای سنت انقلابی سابقه داری است. زیرا بخود بطور عمده پیش از انقلابات معاصر و حتی فتنه‌های زخمکن است و لذا در مجموع خود یا خلق و خواستهای ضد امپریالیستی و دموکراتیک آن بیرون از فزونی دارد.

اما چون در دوره برخورد حزب سوسیالیست مذهب بر سرید با فتن این نکته را خاطر نشان سازم که جنبش دوره ایران همواره به مذهب و بورژوازمذهب شیعه احترام گذارده است. زیرا حزب ما حزب توده‌های خلق است و خصیت عمیقاً دموکراتیک دارد. نظر باینکه مذهب شیعه معتقد اکثریت توده‌های مردم ایران است. حزب توده ایران که خود را از آن خلق میدانند نمیتواند به معضلات اکثریت مردم بی‌اعتنا باشد. علاوه بر این در تقابل اسلام اصولی وجود دارد که نه تنها مبانی سیاسی حزب ما را نمی‌کند بلکه مؤید آنست. به همین سبب نقاط مشترک میان حزب ما و تعالیم اسلامی کم نیست. به ملائین اصل اسلامی و لزوم و لزوم و لوکان قاصداً یعنی اصلی که طبق آن حاصل از آن کشور است. اگر چه در زمین فقهی گشت کرده باشد. با اصول حزب ما که محصول و مالز آن کارگر و مردم زخمکنش میدانند که آنرا بوجود می‌آورده است. انطباق پیدا میکند. اسلام اصل برای مردم و نتایج را اعلام داشته است و این با تئوری سیاسی حزب ما منطبق است. علی بن ابیطالب امام اول شیطان و امام پیغمبر اسلام میگوید: کن للظام خصماً و للظالم عوناً. یعنی دشمن ستمگران و یار مظلومان باش و تقابل مشخص دموکراتیک نیز برای توده حکومت کردن دارد. که با انطباق دادن به شرایط زمان میتوان آنها را مورد استفاده جمعی قرار داد. امام اول شیعیان پشت هر چه تمامتر جمع غیر مشروع مالی را که منعی بر کار و کوشش شخصی باشد محکوم کرده. عدم تسوی فرقت را مورد انتقاد جمعی قرار داده است. در یکی از خطبه‌های خود از جمله میگوید: ملتی که شاه بر سرست، خدای را بی‌توجه شایسته. همچنان که ایرانیان که شاهان خود را پرستش میکردند دچار شرک و العبد بوده‌اند. درست است که امروز ما این مسائل را بخوبی نگوی مطرح میکنیم ولی از لحاظ ماهوی بابیشتری از خواستهای حزب ما منطبق پیدا میکند.

پیمان کنفرانس دهلی نو به چینه‌پرستان ایرانب سران و نمایندگان جنبش‌های آزادی بخش ملی از مبارزات مردم ایران پشتیبانی میکنند

از تاریخ ۲۸ سپتامبر تا ۲ اکتبر ۱۹۷۸ در دهلی نو کنفرانسی که در آن علاوه بر سران جنبشهای آزادیبخش افریقای جنوبی، نمایندگان بیش از ۷۰ کشور شرکت داشتند تشکیل شد و مبارزات مردم افریقای جنوبی را بر ضد تژاد پرستی، تبعیض نژادی و در راه آزادی ملی مورد بررسی قرار داد. در این کنفرانس نمایندگان جنبشهای آزادیبخش افریقای جنوبی، نلسون ماندهلا و سایر کشورهای مبارزات خاتمی خود سخن گفتند و توجه جهانیان را بوضع خود جلب کردند. در این کنفرانس نماینده ایران هم شرکت داشت و ضمن تظلمی در جلسه عمومی کنفرانس اوضاع ایران و مبارزات قهرمانانه مردم آنرا تشریح و از حاضران تر جلسه تقاضا کرد که مبارزات مردم ایران را بیش از پیش مورد تأیید قرار دهند. در جریان کنفرانس طی برخوردهای متعدد، نماینده ایران به پرسشهای فراوان سران و نمایندگان جنبشهای آزادیبخش افریقا و سایر قاره‌ها پاسخ داد و در رفع سوء تفاهماتی که در این زمینه بر اثر تبلیغات مطبوعات بورژوازی وجود آمده است کوشید. در برخوردی دیگر، اوضاع ایران برای خان اندیورا گندی نخست وزیر پیشین هندوستان و سران احزاب آن کشور تشریح شد.

کنفرانس در پایان بیانی بشرح زیر خطاب به میهن پرستان ایران صادر کرد:

کنفرانس بین المللی برای آزادی افریقای جنوبی و بریند ایراتاید، مملوت و همبستگی عمیق خود را با مبارزه میهن پرستان ایران ابراز میدارد و برای آنها کامیابی آرزو میکند. این کنفرانس اتمال تبه کارانه و فحاح محافل ارتجاعی را بر ضد مردم صلح دوست ایران شدیداً محکوم میکند. اعلام حکومت نظامی در آشفتر و از جمله پایتخت ایران عمل خشونت آمیز است که مایه‌های مملکت را بر ضد مردمی میکند. حکومت نظامی باید بی‌درنگ پایان یابد.

کنفرانس خواستار آزادی تئوری تمام زندانیان سیاسی است. به حقوق دموکراتیک مردم ایران بداسال که در قانون اساسی و اعلامیه جهانی حقوق بشر تصریح شده است، و اختلال ساواک نمیشد.

کنفرانس نیابت تسلیحاتی تب آلود رژیم ضد خلقی ایران را شدیداً محکوم میکند. این سیاست مغایر منافع ایرانبست و صلح و ثبات را در سران منطقه مورد مخاطره قرار میدهد.

حضور بیش از ۲ هزار رایزن نظامی امپریالیستی ماهیت ارتش ایرانب را تغییر داده است. کنفرانس تقاضا دارد که این باصلاح رایزنان که بسیاری از آنها از کهنه کاران تهاجم امپریالیستی بر ضد میهن هستند فرا خوانده شوند.

عده وحل کنندهای که پیروزی مردم بردشمان خود بی چون و چرا بدان بستگی دارد یعنی اتحاد و وحدت عمل احزاب، سازمانها، گروهها و شخصیت‌هایی که در رهبری مبارزه ضد استبدادی مردم ایران قرار دارند - هنوز تأمین نشده است. در چنین اوضاعی ما همه نیروهای ضد دیکتاتوری را مورد خطاب قرار داده می‌گوییم: دژستان چرا ما باید از پرنده تریون سلاحا که اتحاد و همگامی ما است محروم باشیم؟! مگر هدف همه ما برچیدن بساط دیکتاتوری و گشودن راه برای رفاهی و سعادت مردم ایران نیست؟

میست اجراییه کمیته مرکزی حزب توده ایران در اطلاعیه اخیر خود خاطر نشان میسازد که «مانند سابق وحدت عمل کلیه نیروهای ضد رژیم در جبهه ضد دیکتاتوری عامل مؤثر پیشرفت و شرط کامیابی نهضت است... ما بتوبه خود روش خویشرا بر پایه اتحاد با همه نیروها استوار کرده‌ایم و در آینده نیز در جهت این اتحاد و علی تفرقه افکنی از جانب

در پایان این گفتگو دبیر اول حزب توده ایران با اشاره به اعلامیه کمیته مرکزی مورخ ۱۳ شهریور ۱۳۵۷ اظهار نمود: حزب ما از همه نیروهای اپوزیسیون دعوت کرده است که برای تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری متحد شوند. حزب ما معتقد است که میان نظریات نیروهای اپوزیسیون ضد رژیم، کنونی نقاط مشترک معددی وجود دارد که امکان میدهد با یکدیگر جبهه واحدی گردانند. رژیم شاه را نیز چون نموده بکویت. وقت ائتلاف ملی بر کار آورند که آزادیهای دموکراتیک را برقرار سازد. حاکمیت ملی را تأمین بدهد. در راه رفاه و آسایش خلق اعلام نماید. حزب توده ایران پیشنهادهایی خود را برای تنظیم یک برنامه مشترک ایجاد نیروها ضمن اعلامیه ۱۳ شهریور تقیم داده است. حزب ما آمیخته است با همه نیروهای اپوزیسیون برای مطالعه این پیشنهادها و پیشنهادهای دیگران و یافتن زبان مشترک وارد گفتگو شود.

همدان، زنجان، رضاییه، بانه، بوکان، دزفول، خرم‌آباد، آمل، بازل، سنندج، در این مبارزات تاریخی کارگران، کسبه و اصناف، دانشجویان و روشنفکران، روحانیون میهن پرست، کارمندان و مستخدمین قشرهای دهقانی که در نتیجه سیاست رژیم هست و نیست خود را از دست داده و به ناشایسته نشین شهر ما مبدل گشته اند، سرمایه داران ملی - یعنی عظیم ترین اکثریت مردم ایران شرکت بدارند. جنبش اعتصابی شگرفترین ابعاد و ادرتاریخ ایران بخود گرفته است. خلاصه اینکه مردم کاردار با سخن رسیده ایران با پیگیری و قهرمانی در خواریستایی مبارزه خود را ادامه میدهند. ولی آن شرط

مبارزه مردم با پیگیری ادامه دارد

با وجود روشن بودن این حقایق و در حالی که استبداد محمد رضا شاهنشاهی بدستگیری امپریالیسم با استقرار حکومت نظامی فعلا سرایش کشور را زیر این ایشغال نظامی قرار داده و در شرایطی که هر روز در چندین شهر کشور بدست دژخیمان شاه خوین مردم حق طلب ایران ریخته میشود، عده ای از عمال دیکتاتوری و سر سیردکان امپریالیسم آمریکا و انگلیس از قبیل جعفر شریف امامی و اویسی و مقدم و قرقه باغی و دیگران مدعی هستند که نظام شاهنشاهی فضای سیاسی را «باز خواهد کرد» و ملک الموت ما را خواهد شست.

رویدادهای کشور نشان میدهد که مردم مبارز ایران موج عظیم ترور خوین شاه را از سر کلانانده، بر قانونهای عوامفریابانه رژیم پشت پازده و بر مواضع پیکار اخلاقی خود استوار و بی‌انزوا مانده است. مبارزات مردم هزاران مناطق و شهرهای تازه تری را در هر میگزرد و قشرهای وسیعتری از همه طبقات اجتماعی نمایندگان همه خلقهای ایران، بیوزان همه مفاهم و ادیان را بخونک در می‌آورد. یک فهرست ناقص از اسامی مناطقی که پس از «جمعه خوین» با رژیم خونخوار استبدادی دست یکرینان بوده اند این واقیعت را با ثبات میرساند: تهران، قم، مشهد، تبریز، کرمانشاه

مبارزه مردم با پیگیری ادامه دارد

با وجود روشن بودن این حقایق و در حالی که استبداد محمد رضا شاهنشاهی بدستگیری امپریالیسم با استقرار حکومت نظامی فعلا سرایش کشور را زیر این ایشغال نظامی قرار داده و در شرایطی که هر روز در چندین شهر کشور بدست دژخیمان شاه خوین مردم حق طلب ایران ریخته میشود، عده ای از عمال دیکتاتوری و سر سیردکان امپریالیسم آمریکا و انگلیس از قبیل جعفر شریف امامی و اویسی و مقدم و قرقه باغی و دیگران مدعی هستند که نظام شاهنشاهی فضای سیاسی را «باز خواهد کرد» و ملک الموت ما را خواهد شست.

رویدادهای کشور نشان میدهد که مردم مبارز ایران موج عظیم ترور خوین شاه را از سر کلانانده، بر قانونهای عوامفریابانه رژیم پشت پازده و بر مواضع پیکار اخلاقی خود استوار و بی‌انزوا مانده است. مبارزات مردم هزاران مناطق و شهرهای تازه تری را در هر میگزرد و قشرهای وسیعتری از همه طبقات اجتماعی نمایندگان همه خلقهای ایران، بیوزان همه مفاهم و ادیان را بخونک در می‌آورد. یک فهرست ناقص از اسامی مناطقی که پس از «جمعه خوین» با رژیم خونخوار استبدادی دست یکرینان بوده اند این واقیعت را با ثبات میرساند: تهران، قم، مشهد، تبریز، کرمانشاه

فردای دیگر

پهلوان خلق خوین است و خشمگین و تلخ شاه را لبخند شوم چیرگی، نقش لب است گویند این ابله‌بیل شب: پیوسته میزانی بخوش هر سوازی بانگ خروسان است و پایان شب است

جمعه خوین، صدائی بود ایرانگیر، لیک از نهاد خلق بانگی پرتوانتر میرسد کشته طوفانرا کتون درینا محبوب و خوش تا که موجی بشکند، موجی کلانتر میرسد

رقت آن دنیا که شه را بر سر مست تشنید شد پدید از معجز بیکار، دنیای دیگر بهر آرزوی که میهن واهی خاموش بود بود فردائی و خواهد بود فردای دیگر

نی عطای پادشاه و نی عطای آسمان ره سوی مقصد توان بگشود تها در نیزد مشکل را بسیار، پیروز است خلقی کو بود زرق و سوسخت و آخر بین و دانا در نبرد آن درختی کش سرشت از ظلم باشد، بشکا هرچه هم در پیش طوفان خم شود، خمر شود میخ بر دیوار با هر کوبه یا بر جرات است روح نیرومند با هر بجزره محکمه شود

علل فحاحه امپریالیسم فرانسه

منتهه بین فرانسه و ایران ایراز نگرانی میهن پرستان ایرانی از فروردگان بزرگ رفت به فرانسه که در سال گذشته میزان آن به ۱۰ میلیون تن از سوی دیگر مؤسسات مختلف فرانسیسی هم از شعبات عدیده‌ای در تهران فایز کرده‌اند. دویون هسته‌های برآه فرانسه در ایران میسازد نیز نماینده‌ها کرد. چنانکه می‌بینید مسائل اجناساتی می‌شود. آیا اینطور نیست؟

معل اینکه زسکار سنگ حق دارد نگران مگر نه اینست که احتضارهای فرانسوی با کمک شاه در غارت میهن ما شرک و سهم بوده و هست تازه مسئله بدیدجا خاتمه نمی یابد. جمله آینه و جبه دیگر علاوه زسکار صین به شافرا میسازد و می نویسد: «برای اینکه بدستی نمایان احساسات را در کاخ الیزه درک کنیم، بدانیم که یکی از عقاید عمده قرار داده‌ها یلیب و سیکار و صنعت پیر عموی رئیس جمهور و از مدیران گروه تومسون است. یلیب مذکور می‌باشد ایران استودیوهای تلویزیون رنگی و مراکز آموزش است و مبلغ آن هم کوچک است یعنی چندین صد میلیون فرانک سنگین بالغ میگرد. سپس جمله به شخصیت‌های دیگر می‌نویسد: «میانمایید: ایشاقا، پوتیا، روسکی (سابق) میروود با نهضت وزیر ایران ملاقات کنند. تین حال ادکار فورکه تضاداً، در آن مشغول سیاحت است خواستار ملاقات با شاه می‌باشد. کرجه این ملاقات برای خاموش کردن تظاهرات نیست ولی بهر حال لااقل امکان آنرا میدهد. اطلاعات بیشتری از وضع ایران بدست آورند. و کار آشنه می‌توسیدان آلبانی می‌تواند از اشراف اطلاعات روشنی در باره حوادث بدست آورند. زیرا اشراف که اکنون در فرانسه از زیرهای قمار کازینوهای جنوب فرانسه کدر تفتیر بنظر ما این نوشته‌ها نیازی به تفسیر ندارد.

رژیم و عمالشن مبارزه خواهیم کرد. ماخو همکاری با همه نیروهای مخالف رژیم است. بر پایه برنامه مشترک هستیم.

ع. گ. آزاد